8

Як літом не страшні річки мандрівникам,
Що взимку казяться, напасниці шалені,
Поля грабуючи і борозни нужденні,
Біду віщуючи сільським трудівникам;

Як звірі боязкі, покірні батогам,
Рвуть лева, що лежить півмертвий на арені
І кориться тепер шакалові й гієні,
Не можучи себе оборонити сам;

Чи як над Гектором, полеглим біля Трої,
Змагалися колись менш доблесні герої,-
Так ті, хто по слідах блискучих колісниць

Вступав рабом у Рим, що святкував звитягу,
Тепер наважились поміж старих гробниць
Звитяжним цезарям явить свою зневагу.